

PROCESSA, v. n. 1. Hafva eller föra rättgång. *P. med någon om jord. P. af ell. ifrån en något*, genom processande vinna något af en. *P. bort*, bekosta på en process eller processer. *P. sig till*, vinna genom processer. — *Processande*, n. 4.

PROCESSION, prosäschön, f. 3. Högtidligt tåg. *Jfr. Likprocession. Gå i p.*

PROCESSIONS-FJÄRIL, prosäschönsfjäril, m. 2. Ett slags nattfjäril, som fått sitt namn af de regelbundna tåg, larverna stundom anställa, med lika många larver i hvar led och lika afstånd emellan leden. Bombyx processionea.

PROCLAMA, m. fl., se *Proklama*, &c.

PRODUCENT, - - sänt, m. 3. En, som åstadkommer någon produkt. *P. af spannmål, af varor*. — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Sädes-, Spannmåls-, Varuproducent, m. fl.

PRODUCERA, v. a. 1. 1) Alstra, frambringa, bära. *Upland p-r mycket säd*. — 2) (om person) Genom odling eller tillverkning åstadkomma, tillvägbringa; odla; tillverka. *Upländningen p-r mycket spannmål, Helsingens lärstavnader*. — 3) Framvisa, uppte, förete (vid domstol, o. s. v.). — 4) Göra genom tidning bekant. — *Producera*, n. 4.

PRODUKT, - dückt, m. 3. 1) Alster af natur, konst o. s. v.; tillverkning; verk, arbete af författare, o. s. v. — 2) Afkastning. — 3) (aritm.) Det tal, som uppkommer genom multiplikation. — 4) (kem.) Ett ämne, som genom en kemisk operation frambringas af materialier, hvaruti det förut icke fanns.

PRODUKTION, - duckytschön, f. 3. 1) Frambringande, framalstring. *P. af säd*. — 2) Tillverkning. *P. af lärstavnader*. — 3) Hvad som produceras. *P-en af säd räcker ej till inbyggarnes eget behof*. [- duct -.]

PRODUKTIV, - ductiv, a. 2. Bördig, fruktbar, fruktsam. [Productif.]

PRODUKTIVITET, - ductivité, f. 3. Alstringsförmåga, bördighet, fruktbarhet, fruktsamhet. [- duct -.]

PROF, n. 5. 1) Försök, rön, hvarigenom man söker att lära känna en persons egenskaper eller ett tings beskaffenhet. *Göra, anställa p. med något. Göra ett p. Sätta någon på p., pröfva honom. Genomgå ett svårt, hårdt, strängt p. Hålla p-fvet*, vid pröfning befinnas duglig, antaglig, af beskaffenhet att kunna godkännas. Se *Guldprof, Silfverprof*. — 2) Liten lapp af tyger o. d., något litet af en vara, som lemnas, för att visa tygets, varans beskaffenhet. *Gifva p. på ett tyg, på kläde, på spannmål. Taga något på p.*, på försök. — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Klädes-, Spannmåls-, Metallprof, m. fl. — 3) Handling, hvarigenom man bevisar sig äga en viss egenskap; äfv. bevis, exempel. *Gifva p. på mod. Visa någon p. på vänskap. Till p. på hans goda tänkesätt. Anföra något till p. Såsom p. derpå vill jag blott anföra följande*. — Bildar några sammansättningar, såsom: Kärleks-, Vänskapsprof, m. fl. — *Ss. P-bit, -bleck, -garn, -guld, -görrare, -görning, -ridning, -segling, -väga, -vägning*.

PROFAN, - än, a. 2. (lat. *Profanus*) Ohelig, oinvigd, verldslig.

PROFANATION, - --- tschön, f. 3. Vanhelgande, oheligande; missbrukande.

PROFANERA, v. a. 1. Vanhelga, ohelga,

oskära; visa vanvördnad, missaktning för någonting sällsynt, dyrbart, genom dess missbrukande.

PROFARK, n. 5. Ark, som tryckes eller lemnas till prof.

PROFBLAD, n. 5. Tryckt blad, hvilket lemnas till prof.

PROFESSION, profäschön, f. 3. (lat. *Professio*) Yrke, handtering, näringsfång. *Snickare till p-en. Göra p. af*, göra yrke af.

PROFESSIONIST, - fäscho'n'sst, m. 3. Handverkare.

PROFESSO, se *Ex professo*.

PROFESSOR, - f'ässårr, m. 3. (uttalas i pl. — örårr) 1) Offentlig lärare, som håller föreläsningar vid en högskola. *P. i matematiken*. — 2) Titel, som gifves utöfvarne af vissa konster. *P. i magien*. — *Ss. P-ssyssla*.

PROFESSORAT, - fässorát, n. 3. o. 5. Professorsyssla.

PROFESSORLIG, - fässörllig, a. 2. Som tillhör eller har afseende på en professor, dess syssla, o. s. v.

PROFESSORSKA, f. 1. Professors fru eller enka.

PROFET, - ét, m. 3. (grek. *Prophētās*) 1) Siare, spåman. — 2) (hos Judarna) Religionslärare. — 3) *P-en*, benämning, som Mohammedanerne gifva Mohammed. [- phet.]

PROFETERA, v. a. 1. 1) Förutspå, förutsäga, förkunna. — 2) (bibl. äfv.) Lära. — *Profeterande*, n. 4. o. *Profetering*, f. 2. [- phet -.]

PROFETIA, - - ts'ä, f. 1. Spådom, förutsägelse. [- phetia.]

PROFETISK, a. 2. Förutspående, förutsäggande; aningsfull. [- phet -.]

PROFETISKT, adv. Såsom profet. [- phet -.]

PROFGILL, a. 2. Som vid profning kan godkännas.

PROFHALTIG, a. 2. Som håller profvet. — *Profhaltighet*, f. 3.

PROFIL, - i'l, m. 3. (franskt ord af ital. *Profile*) 1) Figur, ansigte, sedt ifrån ena sidan; porträtt, aftaget ifrån sidan. — 2) Teckning, ritning af en byggnad eller annat föremål, då det föreställes tvärt afskuret af en lodrät plan. *P-en af en byggnad. Teckna i p.* — Deraf: *P-teckning, -ritning*.

PROFIT, - i't, m. 3. (fr. af lat. *Profectus*) Vinst, fördel, gagn.

PROFITABEL, - - äb'l, a. 2. Indräktig, vinstgivande, båtande, lönande.

PROFITERA, v. n. 1. Vinna, förtjena. *P. af*, draga fördel, nytta af.

PROFLÄSNING, f. 2. Offentlig föreläsning, som sökande till en läraresyssla till prof måste hålla.

PROFMYNT, n. 5. Mynt, som aflemnas till prof.

PROFMÅTT, n. 5. Mått, hvarefter andra böra rättas.

PROFNING, f. 2. Handlingen, hvarigenom person eller sak profvas.

PRO FORMA, pro f'årma. (lat.) För syns skull, för sken skull.

PROFOSS, - f'å'ss, m. 3. (af fr. *Prévdé*) 1) (ford.) Embetsman, som var åklagare i krigsrätt, polisupplyningsman i läger och fångvaktare vid armén. — 2) (nu) Rättsbetjent vid ett regemente; utdelare af spöstraff.

PROFPREDIKAN, f. 2. indef. Den predikan, med åtföljande altartjenst, som ordinarie sökande